

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 34. Sæculares Doctores Sorbonici Regularibus adversantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Patriarcha Antiochenus. II. Dionysius Sæc. XVII.
 Simeon de Marquemont Lugdunensis A. C. 1626.
 Archipræsul. III. Ernestus Adalber-
 tus ab Harrach Germanus Archiepi-
 scopus Pragensis. IV. Bernardus Spa-
 da five de Spathis Damiatæ Archiepi-
 scopus, Sedis Apostolicæ Nuntius in
 Galliis. V. Laudavius Zacchias pa-
 tria Genuensis, Montis Falisci Episco-
 pus, Nuntius Apostolicus apud Rem-
 publicam Venetam. VI. Berlingerus,
 seu Beringerus Gypsius Bononiensis,
 Ariminensis Episcopus. VII. Fride-
 ricus Cornelius seu Cornarus patria
 Venetus ex Abbate S. Mariæ Bonæ,
 primo Bergamensis, postea Vicentinus
 & Patavinus Episcopus, demum vero
 Venetiarum Patriarcha. VIII. Julius
 Sacchetus patria Florentinus. IX.
 Joannes Dominicus Spinola Genuensis,
 Cameræ Auditor. X. Jacobus Cava-
 lerius, Romanus, Rotæ Romanæ Au-
 ditor. XI. Lælius Biscia itidem Ro-
 manus Apostolicæ Cameræ Decanus,
 XII. Henricus de Guzman, Hispanus.

§. XXXIV.

*Sæculares Doctores Sorbonici Regu-
 laribus Doctores adversantes.*

Hactenus absque ullo discrimine Sta-
 tus aut Ordinis facto, omnes Theo-
 logiæ

*Argentoræ
 concl. Facult.
 Theol. t. 2.
 pag. 220.*

Sæc. XVII. logiæ Doctores in Facultatem, ejusque
 A. C. 1626. conventus fuerant admissi; instigantibus
 tamen nonnullis sæcularibus Doctores Sorbonicis Regulares Doctores præcipue ex Mendicantium Ordinibus variis modis vexabantur, & primo quidem non nisi certum ejusmodi Doctorum numerum præfigebant, obtento ad id Senatus consulto, quod die secunda Augusti ante quinque annos Joannes Filescus in Sorbonæ comitiis exhibuit. Tandem vero hoc anno Regulares Theologos a Sorbona omnino exclusos volebant, & die decima quinta Junii Georgius Frogerus Facultatis Syndicus in publico Sorbonæ conventu præprimis petiit, ut juxta decimum quintum & sextum Academicæ Reformationis articulum Dominicani non nisi quinque, Minores quatuor, & Carmelitæ atque Augustiniani duntaxat tres Doctores tam pro tradenda Theologia, quam interpretandis Sacris Bibliis mitterent, ceteri vero omnes ad sua reverterentur monasteria, quin Facultatis Regentes nominare, nullis Doctorum sæcularium prærogativis frui possent: Ad Syndici preces mox censuit Facultas, omnino standum esse præstituto numero: Recepta quatuor Ordinum Mendicantium Superiores hujus Facultatis præ-

dicio, donec ambo articuli per Regiæ **Sæc. XVII.**
 Curie interpretationem faissent expo- **A.C. 1626.**
 fiti, sese opponebant, interim die pri-
 ma Julii Facultatem rogabant, ut illos
 Ordinis sui Baccalaureos, qui Sacra
 Biblia interpretabantur, ad primos
 Doctoratus honores admittere vellet,
 usque dum eorum causa a Supremo
 Senatu decideretur: Verum Facultas
 ad horum preces demum respondit,
 servandam esse Sorbonæ sententiam die
 decima quinta Junii latam. Die autem
 sexta Julii statuerunt Doctores sæculares,
 quod una omnes libellum supplicem Par-
 lamento porrigere vellet, supplices,
 ut ejus auctoritate decerneretur, qua-
 tenus deinceps non nisi duo ex quovis
 conventu Regulari jura suffragii in Sor-
 bonæ conventibus haberent: Hujus
 vero petitionis causam obtendebant
 hanc: *ut Facultas in sua pace conservari,*
suaque privilegia in plena libertate ad per-
fectum obsequium Dei, Regis, totiusque
Regni Gallici tueri valeat. Huic libello
 viginti novem Sorbonæ Doctores sub-
 scripserant: E contra Doctores Religiosi
 ad Regem, ejusque Senatum supplices
 recurrebant, prospero etiam successu;
 quippe Rex promulgato edicto inhi-
 buit, ne ulla Parisiensis Academix Fa-
 cultas in contentionibus nuper inter
 Theologicæ Facultatis Doctores tam
Hist. Eccles. Tom. LVIII. Gg circa

Sæc. XVII.
A. C. 1626.

circa librorum censuras, quam Doctores Regularium numerum exortis sententiam ferret. Cum autem insuper habito hoc edicto sæculares Doctores decretis suis contra Regulares infisterent, atque ex hisce altercationibus dissidia ac longe perniciosissimæ factiones non sine populi offensione, & Regiæ auctoritatis dispendio orirentur, hinc Rex, cum ejusmodi dissensiones reprimere, atque inter Doctores pristinam concordiam revocare intentus esset, die decima octava Julii apud Nannetes edictum promulgari jussit, vi cuius Synodico, ceterisque Theologicæ Facultatis Doctoribus, qui libello subscriperant, injunctum, ut acta, judicia & querelas contra Regulares expositas Regiæ suæ Majestati traderent, deinceps vero nullam litem vel quæstionem circa hanc causam moverent, eoquod Rex hoc negotium plene ad se, suumque consilium Aulicum evocasset.

§. XXXV.

Parlamenti oppositio adversus Regiæ edictum.

Argentre
l. c.

Verum Regius Senatus sua jura ex parte lædi ratus, die vigesima quarta ejusdem Mensis decrevit, Regi supplicandum esse, ne hanc causam a Senatu